

ALAH MAHOMED

REDACȚIA

STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA C. P.-CONDURATU)

ARTICULELE NEPUBLICATE SE ARDU

ABONAMENTELE

NU SE FACU DE CATU P'UNU ANU SĒU SĒSE LUNI

Pentru capitala București:

Pe unū anū (52 numere)	lei 24
Pe șese luni (26 numere)	lei 12
Unū singurū esemplarū	banī 25
Linia de reclame și inserțiuni	lei 2

In București, abonamentele nu se facū de câtū la administrația diarulū, pe banī gata.

Unū numerū 25 banī

ADMINISTRAȚIA

IN STRADA GERMANA Nr. 2, (TIPOGRAFIA CONDURATU)

SCRISORILE NEPLATITE SE REFUSA

ABONAMENTELE

INCEPU NUMAI CU NUMERELE 1, 13, 26 SI 39.

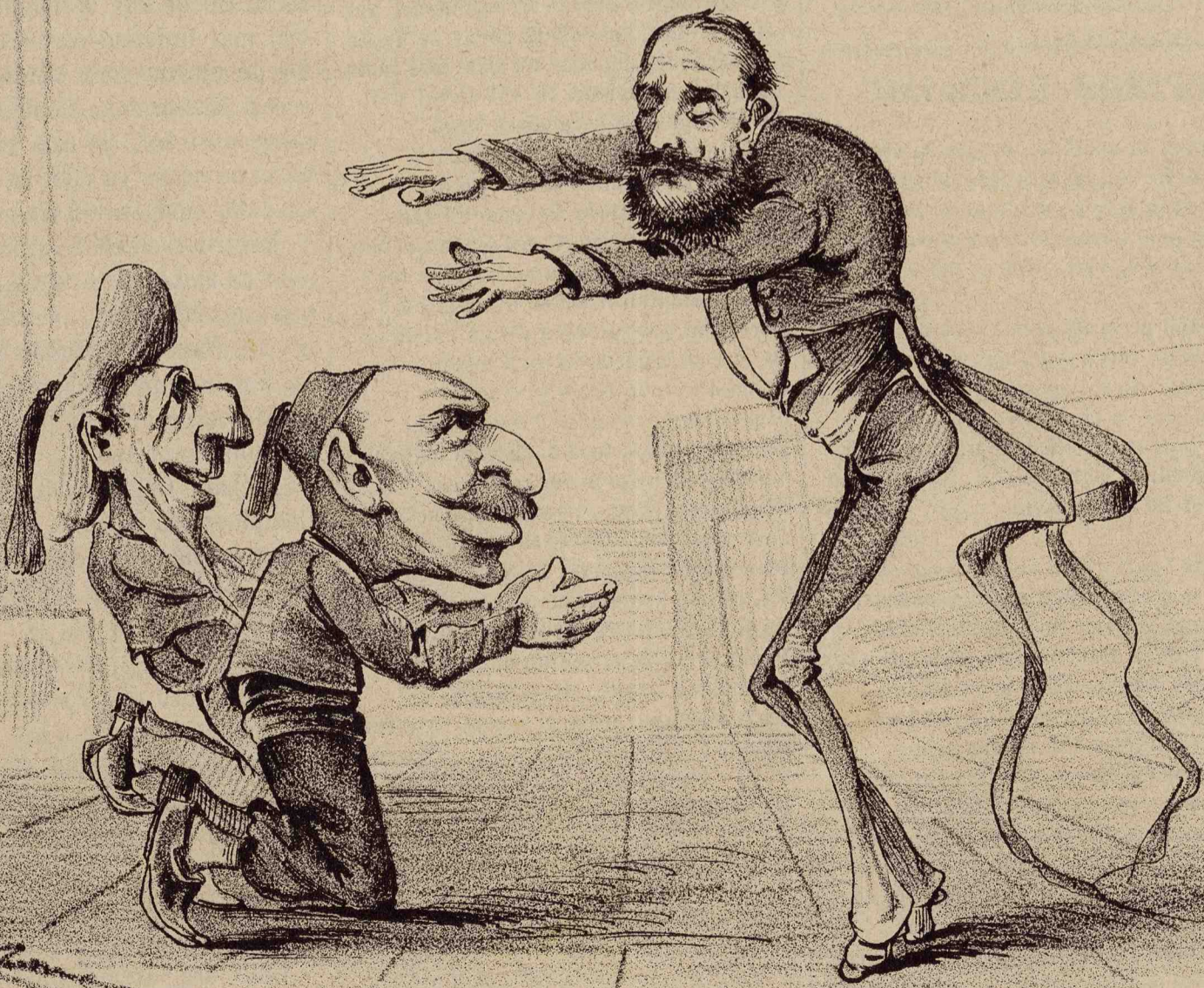
Pentru districte și străinătate:

Pe unū anū (52 numere)	lei 24
Pe șese luni (26 numere)	lei 12
Unū singurū esemplarū	banī 25
Linia de anuciuri	banī 30
Pentru străinătate pe anū (52 numere)	lei 30

Din districte, abonamentele se trāmitū prin mandate postale; din străinătate în numerarū.

Unū numerū 25 banī

— Diarulū apare uă-datā pe săptămānā : DUMINECA. — Redactore, CUCURIGU. — Administratore, COST. PETRESCU-C. —

Be Pantazi bei, Alah să te fie și Mahomed să te protege cu brațele séle, căci din toți numai tu ne ai rămasū apărătorū credinciosū! Ha la la Alah!!! și-o puțină cu pilafū.

IMPORTANTU

Rugămă pe d-nii cari încă nu ș'au achitată abonamentele pe anulă espiratū, câtă și pe anulă curinte, a grăbi cu plata pentru a ne înlesni sarcina ce ne-amă impusă, mai cu sémă prin îndoirea cheltueliloră cu scótearea diarului de doue oripe săptămână, fără a ridica și prețulu abonamentulu, ba din contra, l'amă redusă.

Rugămă asemenea și pe persónele cărora le-amă adresatū scrisorile și apelulū nostru, în zilele de 26 și 27 Decembre trecutū, a ne respunde cât mai curéndū. Inapoindu-ne listele din preună cu sumele adunate, pentru ca se putemă regula espediarea diarului celorū îndreptū.

Mai rugămă și pe debitorii corespondintelū nostru din Caracalū a'i plăti acestu omū onestu, care 'i-a creditatū, cu sume însemnate pentru elū, rupéndu-și bucațica din gură spre a'i servi.

Credemū, atâtū din partea debitorilorū redacțiunei, câtă și din partea debitorilorū corespondintelū nostru din Caracalū, că nu ne va pune în neplăcuta pozițiune a'i publica în pomelniculū *Draculū* ca cărcotași.

Așteptămū cu încredere ca rezultatulū rugăciunii nóstre să fiă satisfăcătorū.

Administrațiunea Ghimpele.

EPIZOD RESBOINIC

Cu prazu în mână, cu brojba în dinți,
Si la brēū c'o giórsă uitată de sfinți,
Dadu Ivan Blegu pornia spre Iavor
Să dea pept cu turcul, cu Mușat al chior.
Unchiul sēū, chir Sfetcu, mare bostan-
[giū,

Indesând pe ceafă fesu-ī vișiniū,
Sări de pe vatră și-lū opri în loc
Strigând: Bre, nepoate, guleamata ioc!
Căci a spus la tine Nețcu ciorbagiū
Că 'n țara turcească ture nu mai e viū,
Te-a prididit pofta ca se-ī faci resboiū.
De! ast-fel noi suntem, viteji, neam de
[soiū.

Ma, bre! vorba asta s'a mai spus și an,
Când se dicea turcul că e nap-cocian;
Si atunci, ca tine, ne pornirăm noi
Sē-lū batem. Hei! suntem tacim de eroi.
Pe umăr luarăm nisce mari dāsagi,
Opt funii de ceapă într'unul sē bagi;
Căci se hotărise d'al nostru sobor
In Belgrad s'aducem Tarigradul lor.
La început treaba merse prea frumos
Căci nu ne 'ntilnirăm nici c'un janghi-
[nos;

Dar dupe trei zile, urcând noi un deal,
Zărirăm în vale un rîū, și pe mal
Stă trîntit păgînul dîrj, rēū ca un drac,
Drept în peptul nostru . . . cale d'un co-
[nac.

Noi eram la număr șese miū cincî-deci,

Dar și ei spurcații erau vr'o opt-deci.
Noi aveam pușci, tunuri și mici și mai
[mari,
Pistoale, hangiare, și ce mai șalvari!
Dar și bașibuzucii aveau ce aveau
Că'n soare, nepoate ca focul scilipeaū.
Atunci ni se puse la pipotă nod;
Intoarserăm ochii către Voevod,
Care sta la spate, departe de noi,
Si el ne'nțefese și strigă: „Pastoi!
„Frați în voinicie, voi toți căți rebdați
„De veacuri ocară de la aști spurcați,
„Voi ce pentru țēră și sfinții părinți
„V'ati luat deunăđi inima în dinți,
„A sosit minutul ca sē dovediti
„Că chiar vitejia sciti s'o cumpăniți;
„Că aveți în vine sange voinicesc,
„Inimă blajină, suflet crestinesc.
„Sē aște Europa și sē'i arētăm
„Că noi așa lesne sange nu vērșăm;
„Că soldatul nostru ori-dă ori nu dă
„In vrăjmaș cu pușca, dar pe loc nu stă
„De cât sē se dice cu aști ianiceri,
„Ce ne pîdesc drumul ca niște hengheri,
„C'am făcut bătaie, ne-am mēsurat noi,
„Jos arma mai bine, pașold, înapoi!
„Lăsați tunuri, săbiū, pușci, tot ce aveți,
„Si fiți ca și mine cu curaj, băeți!
„Pe cap sē se frece dușmanul de ture
„Cu aceste arme ce mai mult ne'ncure!
„Eū, care în cōdă am stat pîn'aci,
„De acu 'nainte în frunte voiū fi.
„Căpitan al vostru sunt, și dar vē cer,
„Voinicilor ageri cu brațe de fer,
„Sē nu cătați ceartă astuī neam fricos,
„Căci, sciti fōrte bine, turcul e cainos.
„Pentru sfânta Cruce și al țerei dor,
„Luati-o mai iute d'aci la picior,
„Pînă nu apucă varvarul dușman
„Sē ne înțelegă înțeleptul plan.
„Nu e nici o cinste miū viteji ca voi
„Să dea pept c'o ceată de bașibuzuci goi.
„Marș!“ Dize, și 'ndată porni pe fugit,
Cât strănuți, nepoate, nu l'am mai zărit.
Atunci dupe dēnsul în val-virtej noi
Ne și nēpustirăm ca nisce eroi.
Eram dece postii departe d'aci,
Și nu le făcurăm de cât într'o di.
Puteam și mai iute de conac sē dăm
D'aveam cum nădragii sē-ī mai deșertăm
Cel credeaū păgînii că vom sta pe loc?
Aū ne-asteptau masă cu diblă și joc?
Deci când pricepură că ne-am ris de ei,
Dând a se 'nțelege că ar fi mișei,
D'odată trîntiră ibric și ciubuc
Si pe urma nōstră 'și făcură năluc;
Dar noi fugiam tare de făceam clăbuci,
Socoteai că aripi avēm la tuzluci.
Bine le-am jucat-o: i-am vēđut perind,
Căci lea plesnit flerea dupe noi fugind.
D'aia nu te duce, stai aci pe loc,
Tu, ca noi, se poate sē nu ai noroc.
De și scii, nepoate, că Musat e chior,
Poate sē nu fie si schiop d'un picior;
Si când o fi zorul... ăla e păgîn.
Fă-ți mai bine cruce si scupă-ți în sin!
Dis-am!

Ivan Blegu, de si ardeiat
D'a face bătaie, iertă pe Mușat.

D'ALE ZILEI

Audiți infamie, audiți spoliare, au-
diți trădare! Să ne ia Muscalii gurele
Dunării, ale Ialomitei, ale Dâmbovi-

ței, ale Restócei, ale Bahluiului ș'ale.
lacului Icónei, cu consimțimentulū
tacitū și culpabilulū guvernului!—
Nu credeți? Citiți *Timpitulū*, *Pressi-
unea* și *Res-boulū*, și vă veți pirofo-
risi, din uă corespondință reproducă
de pe reposatulū *Ocs-Deutsche-Prost*,
cum sã nu mai remăe nici dramū de
îndoială îndoiosă pentru celū mai
îndolnicū!

Zicu însă gurele rele, liberale și
libertóne, cum-căacea corespondință
arū fi trāmisă, prin intermediulū re-
posatulū Pantelimonescu către re-
posatulū *Ocs-Deutsche-Prost* în póla
lui Avraam, tot de simandicoși de la
Timpitul, *Pressiunea*, și *Res-boul*;
dēră acēsta, ca tóte flecările comu-
narđilor, nu póte fi de cât pură in-
vențiune, aberațiune și anti-soluți-
une, pentru că, căci și prin urmare:
„este și remăne constantū, — cum
„susținū bunii Romāni: Bauer în
„*Res-boulū*, Vermont în *Pressiunea*
„și Slavici în *Timpitulū*, — acum
„ca tot d'a-una, voi și numai voi ați
„fost și sunteți capabili a conspira
„cu străinul contra Romānului.“

Si cine 'și aruncă privirea în obla-
duire și vede la vornicia pe Bilbailla
și la Postelnicia pe Sarsailă, la in-
terne pe Brătianu și la esterne pe
Cogălnicēnu, plus la finance pe Cāmp-
pinēnu, trădători patentati cari aū
vëndutū, — ba încă fără parale, —
acum 20 de ani, Romāniei Nas-ara-
bia, mai îdoi-se-vorū că ađi, peste
20 de ani, nu vorū vinde Rusiei pe
aceasī Nas-arabia, ba încă cu Nasa-
rabescu cu tot, pe câtă vreme dīcā-
tōrea ne spane că celū ce a vëndutū
uă dată, vinde-va tot d'a una?!

Pentru asemenea rațiuni derațio-
nate ce slăbescū în așa gradū rațiu-
nea opozițiunii, asociindu-ne și
noi cu Bauer, Vermont și Slavici,
nu fără rațiune apelămū la Romāni
a'și deschide ochii în patru, momen-
tele fiind supreme:

Anibaliū Cogălniceni, Brătieni și
Cāmpineni la porțile (*cititi gurile*)
Dunării, gata a vinde tot ca tot-d'a-
una; éră speranță de mântuire ne
mai remāindū de cât la opozițiunū,
la descendinții Muceadonschilorū și,
ai Boeritilorū din *dependințele* Cāmp-
pinenilorū, cari din a lor strevechiă
tradițiune, n'au spoliat, n'au vëndut,
și prin urmare nu vor spolia, nu vor
vinde, nu vorū trāda... când nu vorū
avea cel!

Atăta pentru ađi, pentru că des-
tulū uă măciucă la unū carū de óle.

Cine are urechi vēđă, cine are
nasū auză, cine are ochii mirósă.

Pipărușū.

CANTECUL SOLDATULUI ROMÂNŪ

Țera'mi ađi e ne-atárnatá,
Frații mei liberi vorú fi,
Flintá dragá ! ánc'úá datá
In ordia blestematá
Vreú cu tine a ochi.

Spune glonțului să sbóre
Multú mai iute c'alú meu gândú,
Și pe cel cu célma mare,
Sá'l lovéscá, sá'l dobóre,
Sá'l ástérná la páméntú !

Scumpá, dragá sábiórá,
Pe-acești fémí multú depártáți,
Tu 'mí-ái fostú ca suriórá,
Mulți págáni făcuși să morá
De-a ta gurá sárutați.

Inc'atáți mai amú dorința
De táișiu'ți să vedú josú
Murindú fără suferința
Și... atuncí fără cáința
Potú mari cáci morú voiosú !...

Const. Gh. Hristodorescu

1877 Noembre

DE TOATE

Maí 'nainte de toți și de tóte ne simțim obligáți a adresa *viile și sincerele noastre multámiri* d-lui prefectú alú districtului Vlașca, pentru *buna și nemerita alegere* ce a făcut in persóna d-lui Polihronie, numindu'l supt-prefectú. Acéstá alegere, suntemú siguri, cá a făcut'o după ce mai ántéiu s'a convinsú cá, prin mesele autorităților nu mai este nimicú care arú putea fi periclitatú.

Dérú pentru a'și complecta d. prefectú opera inceputá și reușitá atâtú de bine, arú trebui să destitue pe cei alți suptú-prefecți, și a'í înlocui cu persóne totú așa de ilustre și capabile ca d. Polihronie; de exemplu cu d-nii Vasile Georgescu, Vináde-Eapá, cu Chipiliu, cu Leosviodacs, și alții asemenea, și de sigurú aceștia íí va inseri numele cu lilere de aurú, ca să rămáie posteritáței pentru aducere aminte cá a fostú dérú nu mai este de câtú urmele.

Bravo nașii patpolcovnicú gospodinú Costac'e.

*

Ni se asigurá cá ítele administrațiunei ospiciului *Márgineni*, s'ar cam fi incurcatú din cauza betejelii d-lui directore alú aceluí ospiciú, din care se pare cá voeste a'și face proprietatea sa, pentru cá ș'a pusú tótá osárdia a'lú regularisi; dérú vomú vedea și cuvántul d-lui Báicoianu, care se găsește la fața locului, și care credemú cá va apuca firile ítelorú pentru ale descurca, cáci de... nápasta nu cade pe pietre, ei pe ómení ca d. Gár-leanu.

*

Ni se mai spuue cá și prin județulú

Mehedinți arú fi unú felú de talmeși-balmeși cu sparanghelú, cá tufanilorú din pădurí, ne mai plácându-le loculú, ș'aú luatú cámpii, și cá d. Perete arú fi veselú de acéstá împrejurare, de și pusese de le închisá calea. Ei! ce vreí, așa e lumea, din bucáți, și mai multe bucáți adunate la unú locú facú puterea, și puterea face vieța plácúta.

*

Se mai vorbește multe lucruri bune și de casieria Eforiei spitalelorú, din care causá beizadea Ciupicú umblá totú turlacú, bietulú omú ! Eri Vlahu, alaltáeri Cucu, mai alaltáeri Cartofú și acum Tacu, care il face să tacá, cá nu de géba leșinase astá vará pe trotoarú.

SCENE SOCIALE

DUOE AMANTE

(Inchiere)

— O! draga mea, — íi respuse acéstá; — s'a procopsitú reú: i-a pusú draculú ghiara 'n capú, și nu mé mai bagá de locú in sémá.

— Cum? A datú peste ce-va?...

— Da! Așa! ... De la unú cárdú de vreme, Deú! bacecele ne facú concurența cu banii lorú, și toți bárbaiți alérgá veseli in brațiele lorú veșceíte, cáci preferá d'úá miá de orí mai multú să priméscá ei de la ele de câtú se ne dea nuoá.

— Va se díca și'lu-a smulsú vre'úá baceea din brațe?

— Da!

Și atuncí cuconița Irina, începú a-și vérsa foculú ce-í ardea inimíora, celei alte prietine, spunédu-í pe sléú, din firú pêná 'n aciá, tótá șarlantania lui Lichiviú; adicá: cum acesta prin pírá încrise pe Alecuță in ochii bétrânei și cum 'lú înlocuise densusulú.

La acéstá descoperire, lui Alecuță totú sángele i se grámádi la ánimá; scóse unú oftátú însé atâtú de puternicú, in câtú împinse sángele, ca cu uá tulumbá, de la ánimá la creieri și... pucinu lipsi se nu fie lovitú de unú atacú de apoplexiá... Din fericire, era in dreptulú lui Frascati: se aședá p'úá bancá și ceréndú uá 'ngheciatá de fistichuri, 'și potoli febrelea sángelei și se linișci.

Când se întorse acasá, se aruncá in brațiele Miței, spunédu-í tótá nenorocirea care 'lú *acablaste*.

Sorióra, micutica, se încercá a 'lú consola, incredințându 'lú cá din cei 15 napoleoní pe luná, ce-í cápétase de la cea d'a dua amantá a lui, economisise mulți, fórte mulți, astú-felú cá puteá trái câtú-va timpú încá in buná linișce.

**

Era pe la sfârșitulú primá-veréi.

Cum incepu sesonulú de vérá, d-na Nathalia plecá cu Lichiviú la Bésca.

Ce traíi gândiți cá tráirá?...

Tótá diulica, de pêná 'n zori, se pardéu pe malurile Tainiței, spunédu-și unulú altuia tainele ámeiei lorú; se înfundá prin păduri și, tocmai sérá, se'ntorceáú la hotelú.

Lichiviú era in culmea fericirei.

Dér' acéstá fericire-a lui nu ținu multú, cá 'í tronc!... peste câte va díle, ordinulú se plece la răsboiú.

Na era locú de cármítú: íși luá unú lungú și

durerosú adio de la baceaoa sufletului seú și plecá, plinú de speranță cá se va întorce teafárú și 'n pliná vieță, decá nu se va întorce schilodú saú mortú.

Trebuí se notámú însé cá, dec'ar fi muritú, muria fără détorii cáci bátrána lui comórá avusese grigiá d'a-i le pláti cu prisosința: chiar de patru și de cincí orí.

— Dér' Alecuță ce făcea 'n acéstú timpú?

Elú, cum aúdi cá Lichiviú a plecatú la răsboiú, lăsându-í cámpulú liberú, se gáti in tótá spléndorea și intr'úá buná diminéță, și-luá sborulú către Básca.

Cum se dete însá josú din trásurá, unú popá-í eși 'n drumú. Alecuță 'lú afurisi și trecu 'nainte. Dér', altá decepțiune! ... Uá baba 'í eși cu secú mergea cu donițele góle s'aducá apă. Alecuță o afurisi și p'asta și trecu 'nainte. Adjunse la úșa camerii idolului seú, dér' aci și mai bócná! ... Unú țeranú venise cu unú iepure, ploconú la Mária-sea, cucóna Nathalia, trimisú d'úá proprietársé de pe 'nvecinátate: vechiá cunosqința a bacelei. Afurisindú și pe țeranú și pe iepare, se anunciá.

Tocmai când, cu inima 'n dinți, se ácepta la unú refusú decisivú, ciocoiulú de lacheú veni se 'í spuná cá e poftitú in casá.

Alecuță, cu ánima palpitándú de bucuriá, intrá. Baceaoa era aci dér' lú primi destulú de rece, și invitándú'lú se ședá, 'lú 'ntrebá ce poftése pe la Bésca?

Alecu era încremenitú: nu șcia ce se vorbésca. In fine, cáđéndú in genuchí, 'și vérsá totú foculú ámeiei lui, 'și ceru unú milionú de iertáciuni cu tóte-acestea bétrána fu *inflexibilá*.

In urma urmelorú Alecuță, vedéndú cu tóte rugámintele 'í su tú in zadarú, se sculá ce mórtea 'n ánimá și eși.

Se reurcá 'n trásurá și se 'ntorse la Bucuresci, pe calea legalá, blástemándú in sufletulú seú și pe Lichiviú cu sabia lui; și pe popá cu giubeaoa lui; și pe babá cu seculú ei; și pe țeranú cu iepurele lui; și ... și ... și pe baceaoa lui, cu densusulú împreună.

Numai pe Mari nu: Mari era amorulú lui de ánimá și, prin urmare, nu putea comite acéstú sacrilegiú.

Se 'ntorse dér' abátutú. Mari 'lú primi in brațiele ei rosalbe. Nu 'lú mai întrebá de locú despre rezultatulú voiagiului: după cum 'lú veduse întorcádu-se, cu códá 'ntre picóre, ca unú cáne muíatú in apă, înțelese cá nu'í e d'a buná.

Se încercá a'lú consola și, pentru ca se póta trái pe viitorú, fu nevoitá să încépá a 'nvéța se lucreze ... Tocmai atuncí!

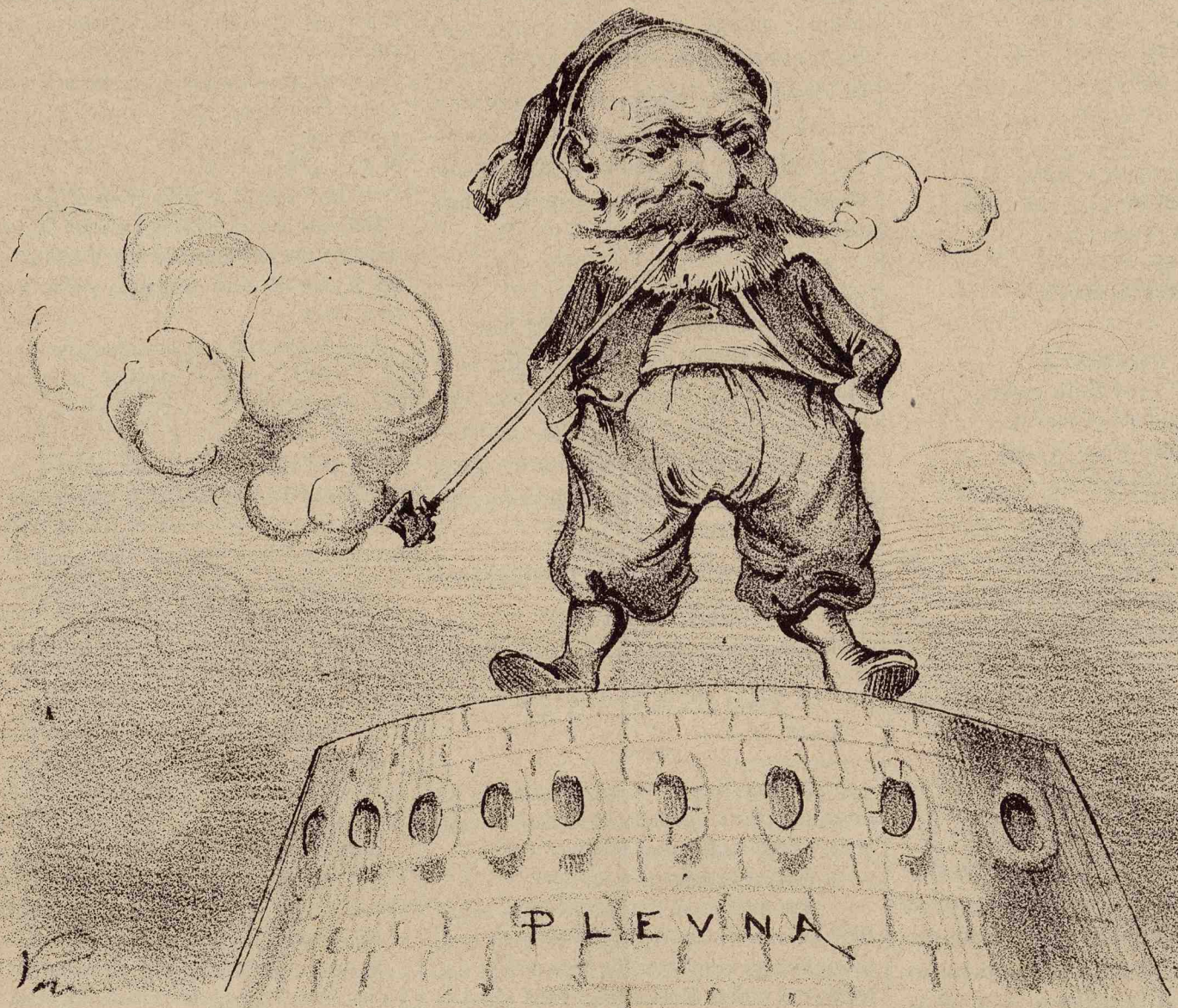
Cátú despre Alecuță, incredințându-se de ádevérulú proverbului cá: „*Munca este comóra cea mai sigurá*,” se puse se 'și urmeze cursurile de dreptú, — pe cari le lásase de multú timpú, — cu gândú ca, eșindú mare avocatú, se se 'obogățéscá din spinarea cliențilorú, judecándú dreptú, procese strémbe și vice-versa.

Ghimpoiá.

(Fine.)

Dr LEONTE anunță pe clienți seí cá s'a reíntors in capitalá. Locuința sa este tot in strada Domniú Anastasia, Nr. 3. Consultațiuní de la orele 4—6 după amiađi.

Typographia C. P. Conduratu, Strada Germaná No. 2

Inaintea căderii.—Aroganța!!!

După cădere e sănătoasă de și rușinoasă!!!